

[MURŁAT *sb m*

a *prawdopodobnie jasne (tak też Cn).*

sg A murłat. ◇ pl A murłaty.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *bud. Drewniana belka układana na wzniesionym murze, namurnica (z niem. Mauerlatte); subex Cn: na tracze [...] seratoribus serantibus robora quercina super murum novum na murlaty a Stradomia [...] a seraturis 9 quercinis roborum [...] Tomae muratoris na murlaty Wawel 1565/437, 1545/341.*

Szereg: »tramy i murłaty«: Tabernatori Liczko pro 14 roboribus et pro 6 roboribus foltin ad stubam in arce [...] alias na thrami i na mvrłathi per gr. 20 Wawel 1546/363.

2. *Pozioma belka wiążąca gárne końce ustawionych szeregowo pali, oczep: który [sadek] odyłowany w słupy od ziemi, a ku wierzchu pod murłat zdziebłami gęstemi jest przyochędożon. LustrPom 195.*

Wyrażenie przyimkowe: »w murłaty«: Wykopali [...] dwie sadzawce, ku zachowaniu ryb, niemałe w długości i szerokości, odyłowane dylami stojącymi w murłaty. LustrPom 37.

MK